

Nieuwsbrief PFR Updates

Nummer 2, 2021

Redactie: W.M. Schrama, L. Hu, M. Jonker, M. van der Leeden en J. Tigchelaar.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2021:45](#) 14-01-2021

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2021:104](#) 07-01-2021

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2021:14](#) 07-01-2021

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2021:166](#) 05-01-2021

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2021:168](#) 05-01-2021

RECHTSPRAAK

De noodzaak tot bewind is niet langer aanwezig. De verzoeker die een stoornis in het autismespectrum heeft, is gegroeid in zijn zelfstandigheid en is voldoende in staat om zijn vermogensrechtelijke belangen zelf, met de bijstand van de vader wanneer dat nodig is, behoorlijk waar te nemen.

Feiten en omstandigheden

In 2017 heeft de kantonrechter een bewind ingesteld over alle goederen die (zullen) toebehoren aan verzoeker, wegens een lichamelijke of geestelijke toestand. Een eveneens in 2017 ingesteld mentorschap is in mei 2020 opgeheven. Een in 2019 ingesteld verzoek bij de kantonrechter om het bewind op te heffen is afgewezen. De verzoeker is met name het afgelopen jaar zelfstandiger geworden. Hij heeft zijn schooldiploma en rijbewijs gehaald en is begonnen met een nieuwe opleiding. Hij gaat binnenkort van begeleid wonen naar zelfstandig wonen, waarbij de ambulante hulpverlening beperkt zal zijn tot een wekelijks bezoek. Van de maandelijkse inkomsten die verzoeker ontvangt, doet hij zelfstandig uitgaven. Het lijkt erop dat verzoeker zuinig leeft.

Hoewel verzoeker op dit moment een beperkt inzicht heeft in zijn financiële situatie, helpt zijn vader hem hierbij. Zijn vader heeft toegezegd dat eveneens in de toekomst te zullen doen, ook wat andere financiële kwesties betreft waarmee verzoeker na de opheffing van het bewind te maken zal krijgen.

Grief, beoordeling en motivering

De verzoeker verzoekt in hoger beroep tegen de afwijzende beschikking uit 2019 om het bewind op te heffen, omdat aan de gronden voor het bewind, zoals vermeld in artikel 1:431 BW niet, althans niet langer, wordt voldaan. Er is nooit sprake geweest van verkwisting of het hebben van problematische schulden. Zijn lichamelijke of geestelijke toestand geven evenmin aanleiding om aan te nemen dat hij niet in staat is zijn vermogensrechtelijke belangen te behartigen. Een in februari 2018 afgegeven zorgindicatie die relevant was voor de beschikking uit 2019 is onvoldoende voor de vaststelling dat het bewind nu nog nodig is.

Het hof heft het bewind op, omdat de noodzaak daartoe niet meer bestaat (vgl. art. 1:449 lid BW). Het is niet gebleken dat de stoornis van verzoeker hem (nog steeds) belemmert in de behoorlijke behartiging van zijn vermogensrechtelijke belangen. De verzoeker is met name het afgelopen jaar gegroeid in zijn zelfstandigheid (zie hierboven onder feiten en omstandigheden).

Het hof heeft wel zorgen over de grote overgang voor verzoeker van de huidige onderbewindstelling naar een situatie waarin hij volledig zelfstandig zijn vermogensrechtelijke belangen moet waarnemen. Maar omdat de vader van verzoeker bereid is om zijn zoon bij deze overgang te ondersteunen, wordt dit bezwaar tegen opheffing van het bewind, in de visie van het hof, voldoende ondervangen. Het hof gaat ervan uit dat de toegezegde begeleiding niet zal worden belemmerd door de woonafstand tussen de vader en verzoeker, omdat er tussen hen veelvuldig (digitaal) contact is.

Conclusie

Het hof oordeelt dat de noodzaak tot bewind niet langer aanwezig is, omdat de verzoeker – gezien zijn gegroeide zelfstandigheid – voldoende in staat moet worden geacht zijn vermogensrechtelijke belangen zelf te behartigen, zij het met de ondersteuning van zijn vader.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 07-01-2021

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2021:14

Zaaknummer: 200.270.886_01

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Gezamenlijk gezag en zorgregeling. Het hof bekrachtigt de toewijzing van gezamenlijk gezag en vaststelling van een zorgregeling, omdat de vader goed voor de minderjarige zorgt, al heeft hij daar begeleiding bij nodig. Geen grond om te vrezen dat de minderjarige klem of verloren zal raken. Evenmin reden om aan te nemen dat begeleider die toeziet op de omgang tussen vader en kind niet geschikt zou zijn.

Feiten en omstandigheden

De ouders hebben in 2018 een kind gekregen. Een maand na de geboorte werd de relatie verbroken. Op 14 december 2018 gaf de rechtbank de vader vervangende toestemming om het kind te erkennen. De moeder kreeg opdracht de vader één keer per maand per e-mail te informeren over de ontwikkelingen van het kind. De verzoeken van de vader om gezamenlijk gezag en een zorg- of omgangsregeling werden aangehouden. Op 26 juli 2019 stelde de rechtbank als voorlopige verdeling van de zorg- of omgangsregeling vast, dat binnen twee maanden is toegewerkt naar twee uur omgang per week onder begeleiding van een Omgangshuis. Het verzoek om gezamenlijk gezag en een definitieve zorg- of omgangsregeling werd aangehouden om de Raad voor de Kinderbescherming (de raad) onderzoek te laten verrichten.

Op 13 januari 2020 bepaalt de rechtbank dat de ouders gezamenlijk worden belast met het ouderlijk gezag. Als definitieve zorgregeling wordt vastgesteld dat voor 15 juli 2020 is toegewerkt naar een halve dag (vier uur) omgang per week onder begeleiding. Uiterlijk per die datum moet de begeleiding van de omgang door het Omgangshuis worden overgedragen aan E, die de vader ook begeleidt bij het begeleid wonen, waarna in het daaropvolgende half jaar de omgang moet worden uitgebreid naar een tweede halve dag.

Grieven, beoordeling en motivering

De moeder is met twee grieven in hoger beroep gekomen. De vader is met een grief in incidenteel hoger beroep gekomen en heeft zijn verzoek vermeerderd.

De moeder verzoekt om de toewijzing van het gezamenlijk gezag af te wijzen. Het hof wijst dat verzoek af en bekrachtigt de toekenning van het gezamenlijk gezag. Uit het rapport van de raad en uit hetgeen de vader ter zitting heeft verteld, blijkt dat hij een gelijkwaardige positie wil hebben als ouder. Hij geeft daaraan ook al vorm in de wekelijkse omgang. De vader krijgt begeleiding bij contacten met zijn kind, en staat daar ook voor open, zo blijkt uit informatie van de raad en het Omgangshuis. De moeder heeft niets aangevoerd waaruit zou blijken dat het kind klem of verloren zou raken tussen beide ouders wanneer die gezamenlijk gezag uitoefenen noch dat afwijzing anderszins in het belang van het kind zou zijn (art. 1:253c lid 2 BW).

Daarnaast verzoekt de moeder het hof om als definitieve zorgregeling vast te stellen dat de omgang tussen vader en kind een halve dag per week zal zijn onder begeleiding van het Omgangshuis. Zij vindt E niet geschikt om het contact tussen vader en kind te begeleiden, omdat E de vader ook begeleidt bij het begeleid wonen.

Het hof wijst ook dit verzoek, gebaseerd op artikel 1:253a BW, af. Uit de informatie van de raad en van de begeleider van het Omgangshuis blijkt dat de vader gedurende de omgang goed voor het kind zorgt. De vader kan het nog niet alleen, dus hij heeft wel begeleiding nodig. De vader staat daar ook voor open. Verder is er niet alleen een begeleidingsindicatie voor de vader maar ook voor het kind afgegeven. Er is niet gebleken dat de regeling onvoldoende veilig zou zijn, en de moeder heeft geen andere instantie genoemd die de zorgregeling beter zou kunnen begeleiden. Het hof vindt dat de zorgregeling zo goed gaat dat deze zo snel mogelijk moet worden uitgebreid naar twee keer vier uur per week.

Het verzoek van de vader in incidenteel beroep om de moeder een dwangsom op te leggen bij niet-nakoming van de zorgregeling wijst het hof af, omdat niet is gebleken dat de moeder niet wil meewerken.

Het hof verklaart de vader niet-ontvankelijk in zijn verzoek om de raad op te dragen een onderzoek te verrichten naar de noodzaak van een ondertoezichtstelling van het kind, omdat de wet er niet in voorziet dat de rechter een dergelijk onderzoek kan opdragen aan de raad. De vader zou de raad kunnen vragen onderzoek te doen en de kinderrechter te vragen om het kind onder toezicht te stellen. Als de raad dat niet doet kan de vader zelf de kinderrechter daar om vragen. Overigens is er volgens de raad geen aanleiding voor zo'n onderzoek.

Conclusie

Het hof bekrachtigt de toewijzing van het gezamenlijk gezag en de vastgestelde zorgregeling. Het hof wijst het verzoek tot oplegging van een dwangsom af en verklaart het verzoek om de raad op te dragen onderzoek te doen naar de noodzaak van een ondertoezichtstelling niet-

ontvankelijk.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 07-01-2021

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2021:104

Zaaknummer: 200.277.208

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Kinderbescherming. Spoedmachtiging uithuisplaatsing van een kind voor wie geen geboorteaangifte is gedaan.

Feiten en omstandigheden

Uit een huwelijk van de moeder en de vader wordt in 2019 de minderjarige geboren; de moeder beweert dat de man met wie zij samenwoont de biologische vader is en niet haar echtgenoot, van wie zij wil scheiden. Naast de minderjarige hebben de moeder en de vader samen nog vijf andere kinderen, over wie zij geen gezag meer uitoefenen. Ze zijn allemaal uit huis geplaatst. De minderjarige is sinds 24 januari 2020 voor een jaar onder toezicht gesteld. De kinderrechter heeft bij de bestreden beschikking van 16 juli 2020 een (spoed)machtiging uithuisplaatsing van de minderjarige verleend in een voorziening voor pleegzorg voor de duur van vier weken en de beslissing voor het overige aangehouden. Daarna heeft de kinderrechter op 5 augustus 2020 de machtiging uithuisplaatsing verlengd tot 24 januari 2021. De moeder komt in hoger beroep tegen de spoedmachtiging uithuisplaatsing en de verlenging van de machtiging uithuisplaatsing.

Verzoek en verweer

De moeder verzoekt het hof de beslissingen van de kinderrechter te vernietigen, en om de verzoeken van de gecertificeerde instelling (GI) met betrekking tot de machtiging uithuisplaatsing van de minderjarige af te wijzen, of dat het hof een beslissing neemt die het hof juist acht. De moeder herkent zich niet in het beeld dat van haar en de opvoedingsomgeving wordt geschetst. Verder wil de moeder dat de GI wordt veroordeeld in de kosten van de procedure. De GI vindt dat de beslissingen van de kinderrechter in stand moeten blijven en dat het verzoek betreffende de proceskostenveroordeling moet worden afgewezen.

Beoordeling en motivering

Het hof vindt, net als de kinderrechter en met dezelfde redenen, dat een uithuisplaatsing noodzakelijk is in het belang van de verzorging en opvoeding van de minderjarige. Daar komt bij dat de minderjarige in het huis van de vader is geboren en haar geboorte niet is aangegeven

bij de burgerlijke stand uit angst voor bemoeienis van hulpverleningsinstanties. Pas in oktober 2019 is het bestaan van de minderjarige na een melding van de huisarts ontdekt, waarna meteen Ambulante Spoedhulp is ingezet bij de moeder, in het huis van de informant, waar de moeder en het kind inmiddels waren gaan wonen. De minderjarige was hierdoor niet verzekerd en niet bekend bij het consultatiebureau. Door het belaste verleden van de moeder, haar mogelijke opvoedingsonmacht en haar samenwoning met de informant, bij wie PTSS is vastgesteld en die bekend is met bovenmatig alcoholgebruik, waren er grote zorgen over de thuissituatie van de minderjarige. Zo was de rol van de vader in het leven van de minderjarige onduidelijk en er was onvoldoende zicht op de opvoedingsvaardigheden van zowel de moeder als van de informant. De GI heeft de moeder en de vader de mogelijkheid van een gezinsopname geboden om zicht te krijgen op hun opvoedingsvaardigheden. Ouders hebben dit geweigerd. De ingezette ambulante hulpverlening is problematisch verlopen. Volgens de hulpverlening ontbrak het de minderjarige aan structuur, voeding en slaap. Na een conflict met de ambulante hulpverlener heeft de vader verbale en fysieke agressie laten zien in het bijzijn van de minderjarige. Volgens het hof zijn er nog steeds ernstige zorgen over de veiligheid van de minderjarige en de opvoedingsvaardigheden van de ouders. Er is daarnaast sprake van een gebrek aan probleeminzicht en medewerking aan de zijde van de ouders.

Conclusie

Het hof wijst het verzoek van de moeder tot vernietiging van de beide beschikkingen betreffende de uithuisplaatsing af en bekrachtigt de beschikkingen van de kinderrechtster. Zolang de zorgen niet zijn weggenomen en ouders niet meewerken is er geen reden om de uithuisplaatsing ongedaan te maken.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 05-01-2021

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2021:168

Zaaknummer: 200.284.652/01

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Kinderbescherming. De minderjarige komt in hoger beroep tegen de beschikking van de rechtbank in eerste aanleg waarin een machtiging gesloten jeugdhulp is verleend voor de duur van zes maanden. Het hof wijst het verzoek van de minderjarige af en bekrachtigt de beschikking van de rechtbank.

Feiten en omstandigheden

De 14-jarige minderjarige is bij beschikking van 27 augustus 2020 met een spoedmachtiging gesloten jeugdhulp voor de duur van vier weken in een accommodatie voor gesloten jeugdzorg geplaatst. De gecertificeerde instelling (GI) heeft in eerste aanleg ter beoordeling voorgelegd of de spoedbeslissing (d.d. 27 augustus) op goede gronden is genomen en verzoekt aansluitend op de spoedmachtiging een reguliere machtiging gesloten jeugdhulp voor de duur van zes maanden. De minderjarige verzoekt voormelde beschikking te vernietigen en te bepalen dat het inleidende verzoek tot het verlenen van een machtiging gesloten jeugdhulp alsnog wordt afgewezen. De moeder van de minderjarige heeft incidenteel appel ingesteld en verzoekt de gevraagde machtiging af te wijzen.

Verzoek en verweer

De minderjarige voert in hoger beroep aan dat aan de wettelijke criteria voor een gesloten machtiging niet is voldaan. De minderjarige geeft aan graag geholpen te willen worden. Het is volgens haar onjuist dat ze zich niet goed kan aanpassen aan een vervangende gezinsomgeving. De eerdere plaatsing in een gezinshuis is beëindigd omdat de groep ging sluiten; een eerdere plaatsing in een pleeggezin is volgens haar goed verlopen. Wel geeft de minderjarige toe afspraken niet te zijn nagekomen en is zij meerdere keren weggelopen, maar zij wijst dit grotendeels aan de bereikbaarheid van jeugdzorgwerker. Dit zou moeten leiden tot de conclusie dat zij zich niet onttrekt aan de noodzakelijke hulpverlening, waardoor aan de wettelijke criteria voor een gesloten plaatsing niet is voldaan. De minderjarige wil zelf graag geplaatst worden bij de pleegmoeder waar ze eerder heeft verbleven. De moeder van de minderjarige sluit zich hierbij aan en is kritisch op de wijze waarop uitvoering wordt gegeven aan de gesloten plaatsing.

De GI voert kort gezegd aan dat de minderjarige ernstig in haar ontwikkeling wordt bedreigd en opnemings- en verblijf noodzakelijk is om onttrekking aan de jeugdhulp te voorkomen. De minderjarige weigert voortdurend haar medewerking, is meerdere keren spoorloos geweest en het ontbreekt aan een stabiele woon- en schoolsituatie. De GI verzoekt het hof de bestreden beschikking in stand te laten.

Beoordeling en motivering

Het hof oordeelt dat ten tijde van de bestreden beschikking en ook nu nog is voldaan aan de wettelijke vereisten van artikel 6.1.2 lid 1 Jw voor een uithuisplaatsing in een accommodatie voor gesloten jeugdhulp. Bij de minderjarige is sprake van ernstige opgroei- en opvoedingsproblemen, waardoor zij in haar ontwikkeling naar volwassenheid ernstig wordt belemmerd door het ontbreken van een veilige thuissituatie, het ontbreken van een positief contact met de moeder en het niet op gang komen van een leeftijdsadequate ontwikkeling. Het hof stelt vast dat er sprake is van een belaste voorgeschiedenis. De minderjarige wisselt voortdurend van plek: leefgroep, gezinshuis, crisisplek, opvanggroep en tante en moeder. Het contact tussen haar en de moeder is niet stabiel en verloopt erg wisselend door zowel de eigen problematiek van de moeder als het zelfbepalende gedrag van de minderjarige. Daarnaast blijkt uit het verslag van de gedragswetenschapper dat de minderjarige in de periode voorafgaand aan de gesloten plaatsing onder meer in hongerstaking is geweest, bedreigend en gewelddadig was naar groepsleiding, spullen kapot gooide, zich heeft gesneden met een scherf en zich suïcidaal heeft geuit. Bij de minderjarige is sprake van forse persoonlijke problematiek en daarnaast is gebleken dat in een open kader (pleeggezin, open instelling) een aantal zorgelijke situaties is ontstaan. In een gesloten setting laat de minderjarige zich wel voldoende bijsturen.

Conclusie

Het hof bekrachtigt de bestreden beschikking. De door de minderjarige gewenste plaatsing bij het voormalige (crisis)pleeggezin wordt een te open kader gevonden om toe te komen aan de behandeldoelen. Het hof acht daartoe de gesloten plaatsing noodzakelijk.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 14-01-2021

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2021:45

Zaaknummer: 200.286.089_01

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Zorgregeling minderjarigen. Verzoek tot schorsing van de in eerste aanleg vastgestelde zorgregeling en zelfstandige verzoeken in hoger beroep. Hof stelt een zorgregeling vast in een voorlopige-voorzieningenprocedure en legt een dwangsom op ter nakoming. De ouders moeten hulp gaan zoeken en bij de behandeling van de hoofdzaak laten zien welke acties zij ondernomen hebben.

Verzoek en verweer

De rechtbank Noord-Nederland heeft op 9 juli 2020 bij uitvoerbaar bij voorraad verklaarde beschikking de volgende zorgregeling vastgesteld tussen vader en de twee minderjarigen:

De minderjarigen verblijven eens in de veertien dagen van donderdagmiddag uit school tot maandagmorgen naar school bij de vader, waarbij de overdrachtsmomenten op school zullen zijn.

De minderjarigen verblijven tijdens de bouwvak 2020 bij de vader en de overige weken van de zomervakantie bij de moeder.

De tweewekse vakanties zullen door partijen in onderling overleg bij helfte worden gedeeld.

De moeder brengt de kinderen in de vakantie naar de vader en de vader brengt de kinderen weer terug.

De moeder verzoekt in hoger beroep schorsing van de werking van de bestreden beschikking in eerste aanleg. De vader voert hiertegen gemotiveerd verweer. De vader is verzoeker in het incidenteel beroep tot het treffen van een voorlopige voorziening. De vader verzoekt nu er een lockdown is en de kinderen in die lockdown niet naar school gaan, een week-op-week-aanregeling te bepalen voor de duur van de lockdown, waarbij de kinderen de ene week bij de moeder verblijven en de andere week bij de vader verblijven. Dit alles onder het voorwaardelijke verzoek dat indien de moeder niet achter een direct ingaande volledige hervatting van het contact tussen de vader en de kinderen staat conform de zorgregeling van de rechtbank, de moeder een dwangsom wordt opgelegd van € 250 per keer dat de moeder de

zorgregeling (deels) niet correct nakomt. De vader verzoekt daarnaast te bepalen dat de Raad voor de Kinderbescherming ten behoeve van de hoofdzaak een onderzoek instelt naar welke opvoedsituatie en welke zorgregeling het meest in het belang van de kinderen is. De moeder voert tegen de verzoeken van vader gemotiveerd verweer.

Beoordeling en motivering

Het schorsingsverzoek

Hoger beroep schorst de werking, tenzij, zoals in dit geval, de beschikking uitvoerbaar bij voorraad is verklaard. Op grond van artikel 360 lid 2 tweede volzin Rv kan de hogere rechter, indien hoger beroep is ingesteld tegen een beschikking die uitvoerbaar bij voorraad is verklaard, alsnog de werking schorsen. Onder verwijzing naar HR 20 december 2019, ECLI:NL:HR:2019:2026 komt het hof tot de volgende uitgangspunten: uitgangspunt is dat een uitgesproken veroordeling, hangende een hogere voorziening, uitvoerbaar dient te zijn en zonder de voorwaarde van zekerheidstelling ten uitvoer kan worden gelegd. Afwijking van dit uitgangspunt kan – toegepast op deze zaak – indien het belang bij schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beschikking zwaarder weegt dan het belang dat met de uitvoering van de bestreden beschikking wordt gediend. Bij de toepassing van deze maatstaf moet worden uitgegaan van de beslissingen in de ten uitvoer te leggen uitspraak en van de daaraan ten grondslag liggende vaststellingen en oordelen, en blijft de kans van slagen van het tegen die beslissing aangewende of nog aan te wenden rechtsmiddel buiten beschouwing, met dien verstande dat de rechter in zijn oordeelsvorming kan betrekken of de ten uitvoer te leggen beslissing(en) berust(en) op een kennelijke misslag. Indien de beslissing over de uitvoerbaarheid bij voorraad in de ten uitvoer te leggen uitspraak is gemotiveerd, moet de verzoeker, afgezien van het geval dat deze beslissing berust op een kennelijke misslag, aan zijn verzoek feiten en omstandigheden ten grondslag leggen die bij het nemen van deze beslissing niet in aanmerking konden worden genomen doordat zij zich eerst na de betrokken uitspraak hebben voorgedaan en die kunnen rechtvaardigen dat van die eerdere beslissing wordt afgeweken. In de bestreden beschikking is geen gemotiveerde beslissing gegeven over de uitvoerbaarverklaring bij voorraad. Daarom moet worden aangenomen dat nog geen afweging van de belangen van partijen heeft plaatsgevonden aan de hand van de daarvoor van belang zijnde feiten en omstandigheden.

Het hof is van oordeel dat de moeder niet heeft aangetoond dat haar belang bij schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beschikking zwaarder weegt dan het belang dat met de uitvoering van de bestreden beschikking wordt gediend. Redenen die het contact tussen de vader en de kinderen in de weg staan zijn het hof niet gebleken. De moeder heeft wel redenen gesteld, maar deze zijn niet dan wel onvoldoende onderbouwd. Sterker nog, uit de stukken in

het dossier blijkt eerder een onderbouwing van het tegenovergestelde. De bij de ouders en de kinderen betrokken professionele derden geven juist aan dat spoedig contactherstel tussen de vader en de kinderen aangewezen en in het belang van de kinderen is. Daarnaast is de aangifte, die de moeder heeft gedaan wegens vermoedens van misbruik, tegen de vader geseponeerd op de grond dat niet gebleken is van een strafbaar feit. Het verzoek om schorsing van de uitvoerbaarheid van de bestreden beschikking zal worden afgewezen.

Het verzoek om voorlopige voorzieningen

Ter zitting blijkt dat de ouders de eerste stappen hebben gezet richting contactherstel (tussen de vader en de minderjarigen). Hierdoor staat er volgens het hof niets in de weg aan de toewijzing van het verzoek van de vader. Omdat de kinderen vanwege de lockdown de komende tijd niet naar school hoeven en de ouders geen overeenstemming hebben weten te bereiken over de verdeling van de vakantie/lockdownperiode stelt het hof zelf de verdeling vast, inhoudende dat de kinderen evenveel bij de moeder en de vader zijn. Voor de kinderen is dit volgens het hof een belangrijk signaal; zij mogen bij beide ouders zijn, van beide ouders houden en beide ouders zorgen en houden van hen. Aan de nakoming van de verdeling van de zorg- en opvoedingstaken verbindt het hof ook de verzochte dwangsommen omdat het hof het belangrijk vindt dat de zorgregeling wordt nagekomen en er onvoldoende vertrouwen is dat de moeder zich hierin zal schikken. Een onderzoek naar de zorgregeling door de Raad voor de Kinderbescherming (de raad) wordt in dit stadium niet wenselijk geacht. Het hof ziet hierin op dit moment geen toegevoegde waarde en stelt vast dat de ouders initiatief moeten tonen om tot oplossing van de problemen te komen. Zoals de raad tijdens de zitting heeft uitgelegd doet hij niet aan waarheidsvinding. Een antwoord op de vraag of er misbruik heeft plaatsgevonden zal de raad dan ook niet geven. Of de kinderen last hebben van een loyaliteitsconflict zal mogelijk wel kunnen worden verduidelijkt. Zeer waarschijnlijk zal echter in een raadsonderzoek naar voren komen dat de kinderen last hebben van de spanning tussen de ouders. In ieder geval enkele van de kindsignalen die de kinderen laten zien kunnen daaraan toegeschreven worden. Een raadsonderzoek of hulpverlening voor de kinderen zal dit niet oplossen. Het zijn de ouders die dit kunnen en moeten oplossen. Zij moeten als ouders hulp zoeken. De moeder zal zich over haar bedenkingen bij het contact tussen de vader en de kinderen heen moeten zetten, de vader moet zich heen zetten over de angst onder te sneeuwen in een ouderschapsbemiddelingstraject. Als dit de ouders lukt, zal dat voor de kinderen de beste hulp zijn die zij kunnen krijgen. Tijdens de zitting in de bodemzaak kunnen de ouders laten zien welke stappen zij hebben gezet in het verbeteren van de onderlinge verhoudingen en daarmee in het verbeteren van de situatie van de kinderen.

Conclusie

Het hof wijst het verzoek tot schorsing van de vastgestelde zorgregeling af. Het hof wijzigt de beschikking in eerste aanleg en bepaalt voor de periode van de lockdown een week-op-week-af regeling. Na de lockdown moet dan de door de rechtbank Noord-Nederland vastgestelde zorgregeling gaan gelden. Tot slot bepaalt het hof dat de moeder aan de hiervoor vastgestelde verdeling van de zorg- en opvoedingstaken dient mee te werken op straffe van een dwangsom van € 250 per keer dat zij daaraan geen medewerking verleent, met een maximum van € 7.500.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 05-01-2021

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2021:166

Zaaknummer: 200.283.775/02

Wetsartikelen: